

Mgr. MARIE BENEŠOVÁ
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR
A PŘEDSEDKYNĚ LEGISLATIVNÍ RADY VLÁDY

V Praze dne
Čj. 458/2013-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. MUDr. P. H. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Českých Budějovicích, sp. zn. 5 T 12/2012

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. podávám ve prospěch obviněného MUDr. P. H.

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 3. 2013, č. j. 4 To 831/2012 – 241, pokud jím bylo podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítnuto odvolání poškozené H. K., rozené M., směřující proti jí se týkajícímu výroku o náhradě škody z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 7. 2012, č. j. 5 T 12/2012 – 190.

Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 7. 2012, č. j. 5 T 12/2012 – 190, byl obviněný MUDr. P. H. uznán vinným přečinem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že dne 3. 9. 2011 v době kolem 15.10 hodin v katastru obce Litvínovice jako řidič osobního automobilu tov. zn. Mazda 6, při jízdě po silnici I. třídy č. 3 ve směru od Českého Krumlova na České Budějovice, v prostoru km 114, se při projíždění pravotočivé zatáčky plně nevěnoval řízení vozidla a sledování situace v silničním provozu a v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, přešel do protisměru, kde se čelně střetl s protijedoucím osobním automobilem tov. zn. Ford Fiesta, řízeným V. K., jedoucím po silnici I. třídy č. 3 ve směru od Českých Budějovic na Český Krumlov, přičemž v důsledku střetu bylo vozidlo tov. zn. Ford Fiesta odmrštěno vpravo mimo komunikaci, kde narazilo do oplocení domu čp. 115; při nehodě utrpěl V. K. zlomeninu kosti loketní vlevo, tržné rány paže, předloktí vlevo a pravého kolena a oděrky levého třísla, když takové zranění si vyžádalo hospitalizaci v Nemocnici České Budějovice, a. s., následnou pracovní neschopnost v trvání od 3. 9. 2011 do 5. 10. 2011 a omezovalo způsob jeho života do ledna roku 2012; jeho

spolujezdkyně H. M. utrpěla otřes mozku, pohmoždění hrudníku, pohmoždění stěny břišní, zlomeninu 3. záprstní kosti pravé nohy a zlomeninu 5. záprstních kostí obou nohou, když takové zranění si vyžádalo hospitalizaci v Nemocnici České Budějovice, a. s., následnou pracovní neschopnost a omezení způsobu jejího života trávající do března 2012.

Za to mu byl podle § 147 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody ve výměře 10 měsíců, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let, a trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře 2 let.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obviněnému MUDr. H. uložena povinnost, aby zaplatil na náhradě škody poškozeným

- H. M. částku 87.102 Kč,
- V. K. částku 360 Kč,
- společnosti Z., s. r. o., částku 4.200 Kč, a
- V. částku 65.181 Kč.

Všichni výše zmínění poškození pak byli se zbytky svých nároků na náhradu škody podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti výše citovanému rozsudku podali včasná odvolání obviněný MUDr. P. H., jenž je zaměřil výlučně proti výroku o trestu; prostřednictvím zmocněnce pak podali proti adhezním výrokům odvolání rovněž poškození H. M. (v mezidobí provdaná K.), V. K. a společnost Z., s. r. o.

Zmocněnec poškozeného V. K. vzal v průběhu veřejného zasedání odvolacího soudu jeho odvolání zpět; usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 3. 2013, č. j. 4 To 831/2012 – 251, bylo zpětvzetí odvolání podle § 250 odst. 4 tr. ř. vzato na vědomí.

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 3. 2013, č. j. 4 To 831/2012 – 241, byla odvolání obviněného MUDr. P. H., poškozené H. K., rozené M., a poškozené společnosti Z., s. r. o., jako neúčinná podle § 256 tr. řádu zamítnuta.

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 3. 2013, č. j. 4 To 831/2012 – 241, pokud jím bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto odvolání poškozené H. K., rozené M., směřující proti jí se týkajícímu výroku o náhradě škody z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 7. 2012, č. j. 5 T 12/2012 – 190, byl porušen zákon v ustanoveních § 254 odst. 1 tr. ř. a § 256 tr. ř., v souvislosti s ustanoveními § 228 odst. 1 tr. ř. a § 2 odst. 6 tr. ř., a to v neprospěch obviněného MUDr. P. H..

Podle § 254 odst. 1 tr. ř. odvolací soud, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr. ř., přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 256 tr. ř. odvolací soud odvolání zamítne, shledá-li, že není důvodné.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. platí, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 tr. ř.), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.

Podle § 2 odst. 6 tr. ř. orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Jak již bylo výše uvedeno, stížnost pro porušení zákona směřuje pouze proti výroku posledně zmíněného usnesení, jímž odvolací soud podle § 256 tr. řádu zamítl jako nedůvodné odvolání poškozené H. K., rozené M. (*dále jen K.*).

Poškozená K. se prostřednictvím svého zmocněnce včas a řádně připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, a to původně s částkou 287.102 Kč, z čehož představovaly bolestné částku 21.480 Kč, náklady spojené s léčbou částku 19.053 Kč, nemajetková újma částku 200.000 Kč a zbývající částku 46.569 Kč pak náhrada za ztrátu na výdělků.

V trestním spise jsou založeny celkem tři zprávy Generali Pojišťovny, a. s., ohledně pojistného plnění ve prospěch poškozené H. K. z titulu pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla tov. zn. Mazda, vlastníka (a provozovatele) MUDr. P. H., jež do něj byly ovšem založeny až po rozhodnutí soudu prvního stupně.

První zpráva této pojišťovny ze dne 16. 4. 2012 (č. l. 219 – 220), adresovaná poškozené K., potvrzuje, že jí k tomuto dni bylo plněno částkou 16.417 Kč, a to za náklady spojené s léčením a věcnou škodu.

Zpráva téže pojišťovny ze 3. 10. 2012 (č. l. 221), rovněž adresovaná poškozené K., pak potvrzuje další plnění v celkové výši 104.365 Kč, zahrnující bolestné v částce 21.480 Kč a náhradu za ztrátu na výdělků v částce 76.697 Kč.

Okresní soud v Českých Budějovicích v rozsudku ze dne 13. 7. 2012 přiznal poškozené K. nárok na náhradu škody celkovou částkou 87.102 Kč, která zahrnovala částku 21.480 Kč jako bolestné, částku 46.569 Kč jako náhradu za ztrátu na výdělků a částku 19.053 Kč jako náklady léčení. Okresní soud tedy poškozené K. přiznal nárok náhradu škody v rozsahu jí požadovaném, s výjimkou částky 200.000 Kč, představující jí požadovanou náhradu za nemajetkovou újmu.

Zmocněnec poškozené H. K. v odvolání výslovně konstatoval, že poškozené byly plněním Generali Pojišťovny, a. s., některé nároky uhrazeny, tak jak to vyplývá právě ze

zpráv této pojišťovny ze dnů 16. 4. 2012 a 3. 10. 2012. Poškozená K. proto v odvolání uplatnila pouze nárok na

- doplatek neuhrazené části náhrady za ztrátu na výdělků v částce 504 Kč,
- dodatečně doloženou náhradu za ztížení společenského uplatnění v částce 120.000 Kč,
a
- náhradu nemajetkové újmy v částce 200.000 Kč.

Krajský soud v Českých Budějovicích však ve stadiu odvolacího řízení vyžádal ještě třetí zprávu Generali Pojišťovny, a. s., ohledně aktuálního stavu jejího pojistného plnění ve prospěch poškozené H. K.. Zpráva pojišťovny ze dne 13. 3. 2013 (č. l. 231 – týká se i dalších poškozených subjektů) pak potvrdila, že poškozené K. bylo již touto pojišťovnou uhrazeno celkem 254.638 Kč, z čehož činily bolestné částku 21.480 Kč, náhrada za ztížení společenského uplatnění částku 120 000 Kč, náhrada za ztrátu na výdělků částku 76.697 Kč, náhrada nákladů spojených s léčením částku 27.453 Kč, cestovné částku 7.689 Kč a náhrada věcné škody částku 1.319 Kč.

V reakci na toto zjištění zmocněnec poškozené K. v průběhu veřejného zasedání odvolacího soudu dne 28. 3. 2013 (č. l. 236) omezil uplatněný nárok pouze na částku 200.000 Kč za nemajetkovou újmu a na částku 504 Kč jako doplatek náhrady za ztrátu na výdělků. Zejména již tedy nepožadoval zaplacení částky 120.000 Kč jako náhrady za ztížení společenského uplatnění.

Odvolací soud v odůvodnění usnesení vyložil, proč poškozené K. oba výše uvedené nároky nepřiznal; důvody lze plně akceptovat.

Nepostupoval však správně, pokud se omezil na zamítnutí odvolání poškozené K. pro jeho nedůvodnost. Zcela totiž přehlédl, že nejen jím vyžádaná zpráva pojišťovny ze dne 13. 3. 2013, ale již i předchozí zpráva pojišťovny ze dne 3. 10. 2012 potvrzují vyplacení pojistného plnění, pokrývajícího veškeré nároky, které okresní soud poškozené přiznal v celkové částce 87.102 Kč, tedy bolestné, náhradu za ztrátu na výdělků a náklady spojené s léčením, takže uvedenou částku již v adhezním řízení nelze poškozené přiznat.

Krajskému soudu přitom nic nebránilo zrušit ve vztahu k poškozené K. na základě jejího odvolání celý výrok o náhradě škody a odkázat ji s jejími dalšími nároky na řízení ve věcech občanskoprávních (odvolání obviněného směřovalo výlučně proti výroku o trestu), neboť v případě odvolání poškozeného neplatí zákaz reformace in peius v neprospěch odvolatele (srov. § 259 odst. 4 tr. ř.) a na základě takového odvolání změna rozhodnutí v neprospěch poškozeného (a tedy ve prospěch obviněného) možná je. Následně měl odvolací soud poškozenou H. K. s celým jejím nárokem na náhradu škody podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Ze shora rozvedených důvodů tedy

n a v r h u j i ,

aby Nejvyšší soud České republiky

1. podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 3. 2013, č. j. 4 To 831/2012 – 241, pokud jím bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto odvolání poškozené H. K., rozené M., směřující proti jí se týkajícímu výroku o náhradě škody z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 7. 2012, č. j. 5 T 12/2012 – 190, byl porušen zákon v ustanoveních § 254 odst. 1 tr. ř. a § 256 tr. ř., v souvislosti s ustanoveními § 228 odst. 1 tr. ř. a § 2 odst. 6 tr. ř., a to v neprospěch obviněného MUDr. P. H.;
2. podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené rozhodnutí ve vytýkané části zrušil, včetně případných dalších na zrušenou část obsahově navazujících rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu;
3. dále postupoval podle § 271 odst. 1, 2 tr. ř.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 43/2013](#)